

23. februar 2021
Sagsnr.: 21/01157
Klagenr.: 1017978

**Afvisning
af klage over Helsingør Kommunes afgørelse om, at losning af flis på
A1 , Helsingør, er umiddelbart tilladt efter lokalplan**

Helsingør Kommune har den 30. november 2018 truffet afgørelse om, at losning af flis på A1 , 3000 Helsingør, er umiddelbart tilladt efter lokalplan nr. 1.119, Kulturhavn Kronborg, Kulturværftet og Søfartsmuseet.

Planklagenævnet har modtaget en klage over afgørelsen.

Planklagenævnet afviser at behandle klagen, da klagefristen er overskredet.

Planklagenævnet
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneneshus.dk

1. Klagens indgivelse

Helsingør Kommune har den 30. november 2018 truffet afgørelse om, at losning af flis på A1 , 3000 Helsingør, er umiddelbart tilladt efter lokalplan nr. 1.119, Kulturhavn Kronborg, Kulturværftet og Søfartsmuseet.

Klageren blev bekendt med afgørelsen den 7. januar 2019, hvor klageren modtog afgørelsen via e-mail.

Afgørelsen var ikke vedlagt en klagevejledning efter planloven.

Klagen blev indgivet i klageportalen den 30. december 2020.

Det fremgår ikke af klagen eller af sagens oplysninger i øvrigt, hvorfor klagen først blev indbragt på dette tidspunkt.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Regler om klagefrist

En kommunes afgørelser efter planloven kan påklages til Planklagenævnet, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.¹

En klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, jf. § 2, stk. 1, i planklagebekendtgørelsen.² Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 2, stk. 2. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Det er dog et generelt forvaltningsretligt princip, at en klagefrist ikke begynder at løbe i forhold til en part i sagen, før parten har modtaget afgørelsen. Det er desuden et krav, at afgørelsen indeholder en begrundelse. Endelig er det et krav, at afgørelsen indeholder en klagevejledning, som er meddelt individuelt til parten. Dog må klageren ikke have udvist ubegrundet passivitet.³ Klageren har ikke i forbindelse med, at afgørelsen blev truffet, modtaget afgørelsen inkl. en direkte klagevejledning. Planklagenævnet har derfor vurderet, om klageren kan anses for part i forhold til den konkrete afgørelse, som kommunen har truffet, da dette vil have betydning for, hvornår klagefristen begyndte at løbe.

¹ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

² Bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love.

³ Folketingets Ombudsmands beretning (FOB), 2018-15.

2.2. Klagefristen i den konkrete sag

2.2.1. Vurdering af partsstatus

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven, men er udviklet i administrativ praksis. Adressaten for en konkret afgørelse er altid part i sagen, men også andre, der har en væsentlig og individuel interesse i sagen og dens udfald, har partsstatus. Det er således en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Derudover er det en forudsætning, at pågældendes interesse i sagen kan anses for værnet af de bestemmelser, som kommunen skal træffe afgørelse efter.

Væsentlighedsbetingelsen indebærer som udgangspunkt, at der skal være et vist direkte forhold mellem den involverede interesse og parten. Partsstatus er dog ikke udelukket ved enhver form for afledet interesse. Ved bedømmelsen af om en afledet interesse er tilstrækkelig væsentlig til at kunne medføre partsstatus, må der foretages en konkret vurdering, hvorunder blandt andet mængden og arten af de led, der indgår imellem sagens udfald og den aktuelle betydning for den pågældende tages i betragtning.

Planklagenævnet finder ikke, at klageren er så individuelt og væsentligt berørt af flislosningen, at klageren er part i sagen. Nævnet har lagt vægt på, at klageren ikke er mere berørt af aktiviteten på A1 end de øvrige beboere i de omkringliggende etageejendomme. Derudover har nævnet lagt vægt på, at der er mindst 30 m fra aktiviteten på A1 til den bygning, hvor klageren bor, og at A2 løber mellem A1 og den bygning, hvor klageren bor.

2.2.2. Vurdering af klagefrist

Planklagenævnet finder, at fristen i denne sag senest skal beregnes fra den 7. januar 2019, da klageren modtog afgørelsen.

Det vil sige, at klagefristen udløb den 4. februar 2019. Klagen er derfor indgivet for sent.

Planklagenævnets praksis med hensyn til klagefrister er restriktiv, navnlig i sager, hvor der – som i dette tilfælde – er andre parter med modstående interesser. En klage, der er indgivet efter udløbet af klagefristen, vil normalt blive afvist, også selvom der er tale om en ganske kort overskridelse.

Planklagenævnet finder ikke, at der i den konkrete sag foreligger sådanne undskyldelige omstændigheder, at det kan begrunde, at nævnet ser bort fra en overskridelse af klagefristen på næsten 2 år.

Da klageren ikke er part i sagen, er der ikke krav om meddelelse af klagevejledning. Den manglende klagevejledning til klageren har således ikke betydning for, hvornår klagefristen begyndte at løbe.

2.3. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet afviser at behandle klagen, jf. § 2 i planklagebekendtgørelsen.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.⁴

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

3. Gebyr

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

⁴ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.